

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a hozzátartozó által képviselt felperesnek, a dr.Jobbágy Ügyvéd Iroda, ügyintéző: dr.Jobbágy Krisztina ügyvéd) által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve(1095 Budapest, Soroksári út 22-24.) alperes elleni támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti perében a Fővárosi Bíróság 2009. június 29. napján kelt 24.K.30.565/2007/21. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 22. szám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 24.K.30.565/2007/21. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2005. augusztus 17. napján 2005. évre hét darab anyatehén tartása után támogatást igényelt. Az ENAR adatbázis nyilvántartása szerint az állatok tartója nem a kérelmező volt, ezért az elsőfokú hatóság a felperest ehhez kapcsolódóan hiánypótlásra hívta fel, majd kérelmének részben helyt adva, öt állatot érintően 93.744 forint támogatást állapított meg, míg két állat tekintetében - a kérelmet elutasította.

A határozat elleni fellebbezés folytán az alperes 2006. november 27. napján hozott BL/6790-2006/239707. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában kiemelte, a felperesnél 2006. február 23. napján tartott helyszíni szemle alapján megállapítást nyert, hogy a HU3123805086. azonosító számú egyed esetében az ENAR-ba tett fajtabejelentés (egyéb húshasznú) nem felel meg a valóságnak, mivel az állat külleme, fenotípusa alapján holstein-fríz, azaz nem támogatható fajta. A

HU3123700060 azonosító számú állat a kérelem elbírálásakor ismeretlen fajtájú volt, így szintén nem támogatható.

A támogatás összege a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i, 1782/2003/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 796/2004/EK rendelet (a továbbiakban: EKr.1.) 57. és 59. §-a alapján helytállóan került kiszámításra.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, eredményeképpen annak hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Keresete indokaként hivatkozott arra, hogy az alperes tévesen állapította meg két tehén esetében azok nem támogatható voltát. A Magyar Tarka Tenyésztők Egyesülete 2005. augusztus 12-i helyszíni ellenőrzéséről készült jegyzőkönyv igazolja, hogy az általa tartott hét állatnak magyar tarka volt az anyja és az apja.

A Fővárosi Bíróság a keresetet alaposnak találta, ezért az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Ítélete indokolásában részletesen elemezte és összesítette a perben tett nyilatkozatokat és a beszerzett bizonyítékokat, levonva azt a következtetést, hogy az eljáró hatóságok a tényállás-tisztázási kötelezettségüknek nem tettek eleget. A rendelkezésükre álló bizonyítékok közötti ellentmondást nem oldották fel, a felperest e körben hiánypótlásra nem hívták fel. Az alperes határozatában az alapul szolgáló jogszabályokat nem tüntette fel teljes körűen, illetőleg a bizonyítékok mérlegeléséről nem adott számot. A tényállás-tisztázási kötelezettséget a határozathozatalkor hatályos, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26. § /1/ bekezdése és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből finanszírozott egységes területalapú támogatásokhoz kapcsolódó 2005. évi kiegészítő nemzeti támogatás igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 28/2005.(IV.1.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 25. § /2/ és 28. § /1/ bekezdése is előírja, de az EKr.1. 35. cikk /2/ bekezdés b/ pontja sem zárja ki, hogy az állattartó okiratokkal bizonyítsa állítását. Álláspontja szerint, az adatok ellentmondásos voltára tekintettel akkor járt volna el helyesen a hatóság, ha - akár több alkalommal - hiánypótlást bocsát ki a felperes felé, vagy az igazolás kiadására jogosult tenyésztőszervezetet közvetlenül megkeresi. Megjegyezte, hogy az elsőfokú határozat csak az egyik állat kapcsán tartalmaz megállapítást. A hatóság a felperes által csatolt bizonyítékokat

nem hagyhatta volna figyelmen kívül. Tévesen hivatkozott az alperes az ENAR rendszerre, valamint a közösség pénzügyi érdekeire, ugyanis az ügy alapját a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések képezték. Az eljárási szabálysértések olyan súlyúak voltak, amelyek miatt az ügy érdemben nem volt felülvizsgálható.

A megismételt eljárásra nézve előírta a rendelkezésre álló okiratok ismételt összevetését, szükség esetén a Magyarországi Terméktulajdonosok Egyesületének megkeresését az általa kiadott igazolás és a helyszíni ellenőrzéskor felvett jegyzőkönyvben foglaltak tartalmára vonatkozóan. A közigazgatási szervek csak a tényállás illetően módon történt tisztázását követően kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy jogszerű döntést hozhassanak.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezése mellett a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint, a tényállást kötött bizonyítás keretében, hiánytalanul és megfelelően tisztázta, határozata nem sértette az Áe. 26.§ és 66. § /3/ bekezdését. A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1760/2000/EK rendelet (a továbbiakban: EKr.2.) 7. cikkének /1/ és /4/ bekezdését, valamint a 3508/92/EGK tanácsi rendelettel az egyes közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 2419/2001/EK rendelet (a továbbiakban: EKr. 3.) /11/, /28/ és /37/ bekezdését összevetve azt a következtetést vont le, hogy a perben érintett támogatási jogcím esetében a felelősség alól nincs kimentési szabály a támogatást igénylő részére. A támogató szerv nem vizsgálhatja azt, hogy az ENAR nyilvántartásba szükséges és jogszabályban meghatározott adatokat ki és mely okból nem jelentette be, annak teljesítése az állattartó kötelezettsége és felelőssége. A támogatás objektív alapú, tehát a felperesnek kell megfelelnie a támogatásra vonatkozó valamennyi jogszabályi feltételnek.

Az alperes feladata kizárólag az, hogy a felperes támogatási kérelmében feltüntetett állatokat az azonosító számuk alapján ellenőrizze az ENAR rendszerben. Azt nem vizsgálhatja, hogy ki, mikor és mely okból jelent be adatokat az adatbázisba. A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló 1254/1999/EK rendelet (a továbbiakban: EKr.4.) 21. cikkében foglaltak értelmében a jogosultság egyik feltétele a szarvasmarha félék megfelelő azonosítása és nyilvántartása.

A Fővárosi Bíróság jogszabályt sértett, amikor az R. 6. § /3/ bekezdését helytelenül értelmezve, lehetőséget látott a többszöri hiánypótlásra.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság - egyezően az alperessel - rámutat arra, hogy a közösségi támogatás iránti kérelem megalapozottsága mindenekelőtt az ENAR nyilvántartás adattartalma. Az állattartó az EKr.2. rendelet 7. cikk /1/ és /4/ bekezdése, valamint az EKr.3. rendelet /11/, /28/ és /37/ bekezdése értelmében köteles naprakész nyilvántartást vezetni, illetőleg a támogatás csak megfelelően azonosított és nyilvántartásba vett szarvasmarhafélékre adható meg. Az R. 25. § /3/ bekezdésének b/ pontja egyértelműen rögzíti, hogy a mezőgazdasági termelő köteles gondoskodni a tenyészetében lévő állatállományra vonatkozóan a szarvasmarha ENAR rendelet szerinti jelöléséről és nyilvántartásáról. Támogatás a kérelem beadásának napján a tenyészetben lévő olyan anyatehenek után igényelhető, amelyek nem tartoznak a Bizottság 1973/2004/EK rendeletének XV. mellékletében felsorolt fajtákhoz. A kérelem megalapozottságát, helytállóságát a hatóság az EKr.1. és az R. 28. § /1/ bekezdésében foglaltak mentén helyszíni és adminisztratív ellenőrzés útján is jogosult ellenőrizni. A felperes esetében mindkét ellenőrzésfajta lefolytatásra került, ennek alapján állapította meg a hatóság, hogy egy darab állat ismeretlen fajtájú, míg egy másik nem támogatható fajta volt.

A Legfelsőbb Bíróság azonban szükségesnek tartja kiemelni a következőket:

A 2006. január 24. napján kelt hiánypótlás nem a határozatban megjelölt hiányosságok teljesítésére irányult, ugyanis a kérelmező személyét tartotta szükségesnek tisztázni. Az R. 6. § /1/ és /3/ bekezdéséből fakadóan hiánypótlás valóban csak egy alkalommal és az erre vonatkozó felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belüli határidőben teljesíthető. Az e határidőn túl megküldött hiánypótlás esetén a hatóság a támogatási kérelmeket a rendelkezésre álló adatok alapján bírálja el. A hatóság felhívása azonban nem azon hiányok pótlására irányult, amelyre a határozatát alapozta, ebből fakadóan a felperes nem is lehetett abban a helyzetben, hogy azt teljesíthesse. Az alperes nem alkalmazhatta volna a határozatában foglalt szankciókat, hanem ismételt hiánypótlás keretében kellett volna a kérelem teljesítéséhez szükséges, de még hiányzó adatok pótlására felhívnia a felperest. A felperes el volt zárva attól, hogy a szükséges nyilatkozatát megtegye, a kérelme hiányosságait pótolja, a fajta-megfelelőséget az R. 25. § /6/ bekezdés b/ pontjában írtaknak megfelelően igazolja, továbbá a helyszíni

ellenőrzés során rögzítetteket megfelelő okiratok csatolásával esetlegesen cáfolhassa.

A Legfelsőbb Bíróság osztja a Fővárosi Bíróság azon álláspontját, hogy az idézett jogszabályi rendelkezések nem a hiánypótlás többszöri kibocsátását zárják ki, hanem annak egy alkalommal történő teljesíthetőségét írják kötelező jelleggel elő. A kérelem benyújtásakor hatályos Áe.26. § /1/ bekezdéséből fakadóan - szükség szerint hiánypótlás kibocsátásával - a hatóság köteles a tényállást tisztázni. A hiánypótlási felhívásnak azonban olyan tartalmúnak kell lennie, amelyből az ügyfél számára ki kell tűnjön, hogy pontosan milyen hiányosságot kell pótolnia. Az ehhez kapcsolódó ügyintézői mulasztás az ügyfél hátrányára nem szolgálhat.

Az új eljárás során az alperesnek, amennyiben ennek még szükségét látja, részletes és megfelelő tartalmú hiánypótlási felhívás kibocsátásával kell lehetőséget biztosítania a felperesnek arra, hogy a kérelme hiányosságait pótolja. Ennek teljesítését vagy a teljesítés elmaradását követően lesz az alperes abban a helyzetben, hogy jogszerű döntést hozhasson.

A fentebb kifejtettek szerint a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése mentén hatályában fenntartotta.

A pernyertes felperest hozzátartozója képviselte, ezért a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült föl. A per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége okán, figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra, az állam viseli.

Budapest, 2010. július 5.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági írnok